

Čápi se k
nám na
jaře
vracejí a
my,
devátáci,
odcházíme...

Tereza Pospíšilová, 9. roč.

SALVE

DEVÁTÁCKÉ

Časopis ZŠ Salvátor, Králova 380, Valašské Meziříčí, červen 2020

Milí žáci a kolegové,

Brzy skončí školní rok 2019-2020. Rok, který se zřejmě zapíše do historie vzdělávání v celé naší zemi. Jeho začátek i průběh až do března ani nenasvědčoval, že by se měl nějak více odlišovat od průběhů předešlých školních let, nicméně reakce na celosvětové problémy šíření koronavirové infekce, z něj udělaly rok výjimečný. Od půlky března se běžný život téměř zastavil, školy byly uzavřeny a výuka začala probíhat dálkově. Ze začátku jsme situaci nebrali moc vážně, vždyť někteří z nás zažili uhelné prázdniny, kdy jsme skoro celý leden nechodili do školy, ale vzhledem k prodlužující se době uzavření škol jsme poměrně brzy svůj postoj začali přehodnocovat.

S výukou na dálku jsme dosud neměli téměř žádné zkušenosti ani my, učitelé, ale ani žáci a rodiče. Učili jsme se za pochodu a z nepřeberného množství výukových možností, které začaly nabízet mnohé instituce, jsme se snažili vybírat ty, které by zvládli všichni a které by také odpovídaly rozdílným vzdělávacím i softwarovým možnostem v rodinách. Všem patří můj velký dík i obdiv, že jste tímto složitým obdobím prošli se ctí. Velké díky patří zejména rodičům, kteří museli svým dětem pomáhat s výukou, s vypracováváním domácích úkolů a nejméně asi s prací na počítači. Pravděpodobně nejsložitější to měly děti v početných rodinách, když se musely střídat třeba jen u jednoho rodinného počítače, nebo když selhávalo dálkové připojení přes internet. Díky také všem učitelům, kteří museli přizpůsobit výukový čas žákům, nehledě na to, že byla příprava nového dálkového způsobu výuky časově náročnější, než klasická výuka ve škole. V době, kdy část žáků už byla ve škole a část doma, učili na „dvě směny“, nejprve dopoledne ve třídě, potom ještě odpoledne dálkově z domova.

Hodnocení přínosu pandemie z pohledu celého vzdělávání určitě ukáže až čas, a jsem přesvědčen, že ministerstvo z celé situace nějaké důsledky do budoucna vyvodí. Asi nebudu daleko od pravdy, když řeknu, že tento způsob výuky na základní škole není až tak efektivní, jako když mohou žáci chodit do školy, že se hodí spíše pro vzdělávání studentů než žáků. Nicméně podstatný přínos vidím především v oblasti výchovy, protože žáky vede více k samostatnosti, když si musí více informací sami vyhledat a zpracovat. Vede také k zodpovědnosti, protože učí žáky nakládat se svou osobní svobodou, když musí kolikrát odolat vábení nejružnějších nabídek, jako sledování televizních pořadů, filmů, hraní počítačových her, utrácení svého času na sociálních sítích, místo toho, aby si sedli ke školním povinnostem a k učení. Určitě také učí žáky dodržovat řád, hospodařit s časem, umět si zorganizovat své činnosti tak, aby zadané úkoly vypracovali a odevzdali ve stanoveném termínu. Nebylo to tedy ani tak o vědomostech, jako spíše o kompetencích, které jsou už delší dobu součástí školních vzdělávacích programů.

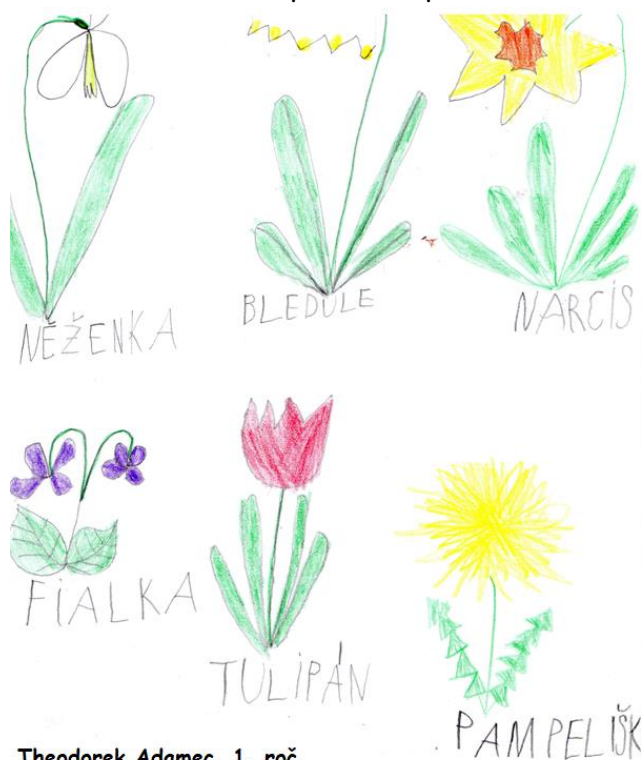
Zvláštní školní rok museli pocítit i naši devátáci, kteří stáli před důležitým osobním krokem - vybrat si správnou střední školu a připravit se na přijímačky tak, aby se tam dostali. A letos více než kdy jindy byla hlavní tíha příprav na nich samotných, vzhledem k tomu, že do školy mohli až během května. V době, kdy píšu tento článek, ještě přijímací řízení neproběhlo, proto nevím, jak si vedli, ale pevně věřím, že je všichni zvládli a byli úspěšní. Po prázdninách nastoupí do nových škol. Doufám, že na dobu, kterou strávili na ZŠ Salvátor, budou rádi vzpomínat a přeji, aby se jim na středních školách dařilo.

Konec školního roku je za dveřmi a jen jimi projdeme, ocitneme se v čase prázdnin, dovolených, nevšedních zážitků a tolik potřebného odpočinku. Rád bych na závěr ještě jednou všem upřímně poděkoval za obětavou a náročnou práci, kterou během celého školního roku odvedli. Nebylo to vždy snadné, ale velmi mne těší, že jsme se dokázali v těchto nesnadných chvílích semknout, vytvořit jeden tým lidí, kteří si navzájem pomáhají. Přeji všem nádherné prázdniny, mnoho nevšedních zážitků, Boží ochranu a dostatek odpočinku pro načerpání nových sil, kterých bude jistě v novém školním roce tolik potřeba.

Hynek Mikušek
ředitel školy

1. ročník

v době koronavirové pandemie prvňáčci rozhodně nelenořili ...

Theodorek Adamec, 1. roč.

ým: kolář

enka: klíčinka

olam: jasykola

ice: hadice

mat: automas

věd: medřid

100 dola: šodola

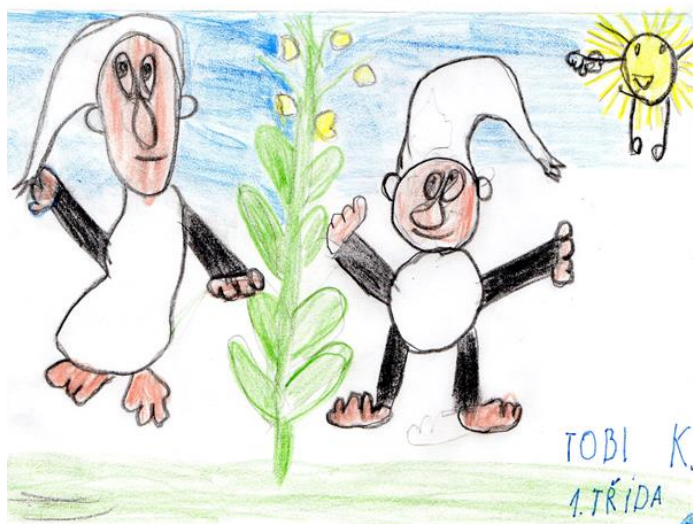
ář: cukrář

Dě M Vrána 1. roč.

Křemílek a Vochoňka

Nasadili semínko, zakryli
jej čepicí. Vyšla šišala.

Nasadili druhé, vysvětlilo
slunko, zalilo ho. Vyrostla
divná. Vochoňka vyběhl
nahoru, mohl ho zachránit.

Doplň samohlásky a objev názvy zvířat.

KRLK K R Á L Í K

SLPC S L E P I C E

STRK S T R A K A

ZJC Z A J Í C

KČK K O Č K A

PS P E S

KŇ K Ů Ň

ŽB Ž Á B A

KRV K R Á V A

Emička Zgabajová, 1. roč.

28.4.

Už se těším
do školy
na děti a naši
učitelku

Katku!

Tobiášek

Kuipers

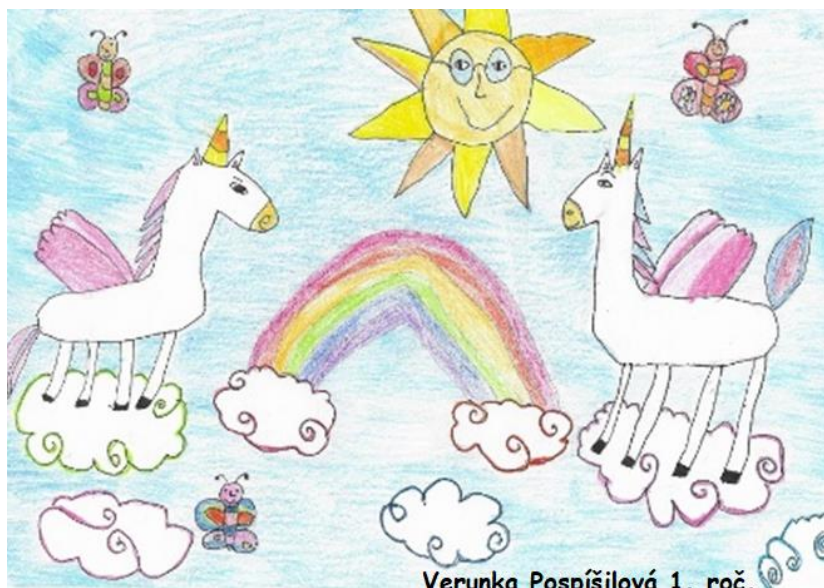
1. třída

Anička Bothová, 1. roč.

Verunka Pospíšilová, 1. roč.

Verunka Pospíšilová 1. roč.

Verunka Pospíšilová, 1. roč.

Beátka Olbertová, 1. roč.

5 otázek pro dobrého učitele

1. V čem je Vám naše třída sympatická/nesympatická?

PANÍ UČITELKA ČERNOCHOVÁ: „Tato třída je mi sympatická ve většinovém zájmu o učivo a souvislosti (mluvím o skupině NJ), též v přemýšlení nad variantami, které mohou vzniknout na jedinou otázku. A měla-li bych vzpomenout na první tři společné roky ve škole (s celou třídou), pak mohu říci, že ještě je mi třída sympatická obrovským „vkladem“, který si každý žák nese z vlastní rodiny, samozřejmě i s těmi, co přešli na studia na gymnázia.“

PANÍ UČITELKA HAVRANOVÁ: „Jste první třída, ve které jsem si odučila svůj milovaný přírodopis od základů, tedy od šesté třídy až do devítky. Nesympatická? Co blázníte? Podívejte se na sebe... Můžete být někomu nesympatičtí?“

PAN UČITEL HOLIŠ: „Sympatická v tom, že už máte většinou všichni vlastní život, víte, co se děje kolem vás a dobře se s vámi diskutuje, Teda s většinou z vás :D.“

PANÍ UČITELKA HŘÍBKOVÁ: „Když začnete pracovat, umíte opravdu zabrat.“

PANÍ UČITELKA JANÝŠKOVÁ: „Byli jste moje „první“ třída, kterou jsem učila na ZŠ Salvátor. Tehdy jste byli čtvrtáci. A že jste všichni úžasní, jsem poznala hned od začátku a měla možnost se přesvědčit po celé dva roky. Byli jste vždycky dobrá parta a uměli se na všem společně domluvit. Ráda jsem vás učila, byli jste opravdu šikovní a dokázali se táhnout navzájem. A taky jsme zažili spoustu srandy, ale i pár malých průšvihů, že kluci? Prožívala jsem s vámi i první třídní lásky, na to se nedá zapomenout. Vždycky jsem se na vás těšila. Na vaše stálé úsměvy na tvářích a dobrou náladu. A i teď po letech, se k vám do třídy ráda vracím. Jste zkrátka pořád skvělí! A vždy mě taky velmi potěší, když se s vámi potkávám na chodbě a pořád mě (i ve svém věku☺) zdravíte nebo vyměníte se mnou pár slov. „

PAN UČITEL KRUPA: „U mnohých z vás je mi sympatický Váš smysl pro humor.“

PANÍ UČITELKA MASOPUSTOVÁ: „Je s vámi veselo. Někdy až moc veselo ;-“

PANÍ UČITELKA MIKEŠOVÁ: „Nejsympatičtější je pro mě (kromě kreativity, samostatnosti, odhodlání a kamarádkých vztahů) Vaše trpělivost. Nenašlo by se mnoho mladých, kteří by s takovým klidem byli ochotni plácet na nafukovací balonek už potřetí lepivou kaší s novinami, protože učitelka použila prošlé tapetové lepidlo, které už dvakrát neztvrdlo...“

PANÍ UČITELKA PRUŽINCOVÁ: „Vaši třídu mám moc ráda. Mezi vámi žáky je taková dobrá vzájemná energie. Jste mladí lidé s otevřeným srdcem, umíte si udělat z mnoha věcí zdravou legraci. Jsem pozitivně překvapena Vašimi názory, přístupem k životu, k výuce. Upřímně, vaše třída mi není v ničem nesympatická.“

PANÍ UČITELKA ZGABAJOVÁ: „Každá třída je originál, a to platí samozřejmě i pro vaši třídu. Bezesporu patříte k třídám, ve kterých se velmi dobře učí. Nepocit'uji zde často pocit marnosti, že jsem vás nic nenaučila (-: Vždy se najdou mnozí (nebo spíš mnohé ☺), kteří ví, o čem mluvím, ptáte se, někdy i oponujete. Velmi ráda vás také učím náboženství. Jste velmi vnímaví, i když letos trochu méně diskutujete a ptáte se. Nedávno jste mi řekli (nebo spíš řekly), že vás nemám házet do jednoho pytle. Je pravda, že ve vaší třídě jsou ty pytle dva:

1. plný přemýšlivých a ve velké většině pilných děvčat

2. plný šikovných, ale momentálně pubertou zmítajících se chlapců

Ale bez této pestrosti by to zase byla ve vaší třídě nuda.“

PANÍ UČITELKA KOMOŇOVÁ: „Do letošní devítky chodím učit ráda. Oceňuji, že žáci jsou pozorní (většinou) a mají smysl pro humor.“

PANÍ ZÁSTUPKYNĚ (UČITELKA) KRUPOVÁ: „Milí devátáci, je to neuvěřitelné, ale když jsem pátrala v paměti, zjistila jsem, že za dobu osmi let, co jsem na ZŠ Salvátor, jsem vás nikdy neučila! Možná nějaký ojedinělý supl, ale na to si taky nevzpomínám. Tak věřím, že jste prima třída, která pracuje jako

tým a která nejen dělá, co musí, ale pracuje i nad rámec povinností. Už si ani nepamatuju, kdy naposled jsme na poradě řešili nějaké kázeňské prohřešky, a jestli kdy vůbec ☺, takže za mě: dobrý."

PAN ŘEDITEL (UČITEL) MIKUŠEK: „Během své dlouhé učitelské praxe jsem měl několikrát možnost sledovat třídu od chvíle, kdy k nám do školy nastoupila poprvé, až po okamžik, kdy byla slavnostně vyřazena na závěrečné mši svaté v kostele. A dojem z našeho prvního vzájemného setkání mi většinou napoví, zda to bude třída pohodová, s dobrými kamarádskými vztahy, zda bude zodpovědná v přístupu k plnění povinností a úkolů, zda je v jejím kolektivu někdo, kdo bude vůdcem a případně mluvčím mezi spolužáky a učiteli. U vaší třídy taková „dobrá chemie“ fungovala už od počátku. A i když je i nyní mezi vámi pár „šprýmařů“, kteří nás, učitele, dokážou potrápit, případně i trochu znepríjemnit učitelskou profesi, jako celek se dokážete semknout, táhnout za jeden provaz, zorganizovat povedenou aktivitu, nabídnout pomoc a něco se také naučit. A to je určitě sympatické."

2. Jaký je váš nejlepší/nejhorší okamžik s naší třídou?

PANÍ UČITELKA ČERNOCHOVÁ: „Mezi velmi pěkné okamžiky patří aktivita (třeba když někdo v souladu s učivem přinese praktickou ukázkou z města Drážďan, která nám projde žaludkem; když se někdo ptá po jazykových souvislostech; když někdo upřímně hledá cestu, aby učivo pochopil; když někdo na sobě tolik zapracuje, že se zlepší ze 2 na 1)."

PANÍ UČITELKA HAVRANOVÁ: „Na to bych musela mít paměť jako slon... Ale jo! Nejlepší, jak jste mi na konci hodiny s výukou oka zatleskali! Nejhorší, když jsem odučila poslední hodinu ve vaší třídě."

PAN UČITEL HOLIŠ: „Nejlepší byla každá hodina. Na nejhorší si nevzpomenu :)"

PANÍ UČITELKA HŘÍBKOVÁ: „Ráda vzpomínám na to, když jsem byla s některými z vás na soutěži Zlatá olovnice. Vidět pohromadě tolik šikovných žáků z jedné jediné třídy je velmi příjemné. A výkony všech vás stály za to."

PANÍ UČITELKA JANÝŠKOVÁ: „Jak jste byli prosit pana ředitele, ať vás můžu učit i v další třídě. Třídní výlety, a hlavně školy v přírodě – vzpomínáte na stezku odvahy???"

PAN UČITEL KRUPA: „Žádný konkrétní mě nenapadá. Jak jsem zmínil, někdy jsme se zasmáli v angličtině. Ve fyzice mě příjemně překvapily některé krásně připravené referáty. A taky rád vzpomínám na pobyt v Maďarsku s některými z vás."

PANÍ UČITELKA MASOPUSTOVÁ: „Nejlepší byly hodiny hudebky, když jste se trochu odvážali a dali jste se do pořádného zpěvu. Na nejhorší raději vzpomínat nebudeme."

PANÍ UČITELKA MIKEŠOVÁ: „Nejhorší okamžik byl rozhodně ten, když mi paní zástupkyně před rokem oznámila, že budu příští rok učit pracovní činnosti v deváté třídě. Toho jsem se jako učitelka „mrňat“ na 1. stupni, která navíc posledních dvanáct let působila ve školce, upřímně zděsila. Oproti tomu nejlepším okamžikem bylo zjištění, že hodiny v devítce jsou docela příjemně stráveným časem, že devátáci už jsou „samostatné jednotky“, kterým nemusím říkat, jak mají co udělat, ustříhnout, nalepit, vymalovat, co mají dělat teď a co až potom, kdy si mají umýt ruce, ať nezapomenou po sobě uklidit..."

PANÍ UČITELKA PRUŽINCOVÁ: „Nejlepších okamžiků je hodně, je těžké vybrat jen jeden. Mám hezké vzpomínky na spoustu chvil ze třídy i mimo třídu. Nejhorší okamžik s vaší třídou byl pro mě ten, kdy jako nová učitelka jsem měla mít u vás v září první hodinu na škole. Pomyslela jsem si, že první hodina a zrovna s devátáky. To byl pro mě nejhorší okamžik, pak už byly jen ty hezké."

PANÍ UČITELKA ZGABAJOVÁ: „Občas mi některé z vás připravily horké chvíle. Když zvedne ruku Tereza nebo Eliška, tak hned začnu přemýšlet, zda budu znát odpověď ☺ Ale naštěstí ve většině případů si poradím. A když ne, tak právě u vás se nebojím říct, že třeba nevím, nebo si nejsem jistá. Samozřejmě mě občas kluci velmi „vytočí“ (což jistě patří k popisu práce teenagerů), ale mají štěstí, že mají ve třídě i ten „2.pytel“, který to vždy nějak urovná. A radost mám pokaždé, když vidím, že jste učivo pochopili a máte dobré výsledky. Ale nejvíc mě ale vždy těšily ty hodiny náboženství, kdy jste dokázali diskutovat, vzájemně si naslouchat..."

PANÍ UČITELKA KOMOŇOVÁ: „Když se zavřely školy, byla jsem přesvědčená, že nejpозději v květnu se do školy všichni vrátíme. Nejhorší pro mě bylo, když jsem si po zavedení dalších opatření uvědomila, že „svoje“ devátáky už v lavicích neuvidím. Nejlepší pak bylo oznámení, že se devátáci mohou vrátit už 11. května a samozřejmě mě potěšilo, že se jich vrátilo 15 z 18, což je 83 %. Kam se na nás hrabe celostátní průměr ☺“

PANÍ ZÁSTUPKYNĚ (UČITELKA) KRUPOVÁ: „Nikdy jsem se nesetkala s neochotou, reptáním, když jsem přišla do vaší třídy s nějakým vzkazem, požadavkem. A vždy mám radost, když se třídě něco podaří, když vyhraje nějakou soutěž nebo přijde s nějakým návrhem. Líbilo se mi, když jste se v VII. třídě rozhodli věnovat část výtěžku z adventního jarmarku Charitě VM nebo, když jste pro žáky, nad kterými máte patronát od jejich I. třídy, připravili zábavné dopoledne (Pohádkový park či les☺) se soutěžemi a úkoly v Poličné. To bylo moc fajn.“

PAN ŘEDITEL (UČITEL) MIKUŠEK: „Protože jsem na světě už nějaký ten rok, kromě let, kterých nějak rychle přibývá, přibývá také stále více věcí, které si pamatuji jen velice krátce. Navíc – jako ředitel už tolik neučím, proto těch zážitků se třídami zase tolik nemám. A hlavně: ty špatné si nepamatuji (raději), a u těch krásných nevím, který vybrat. Kolikrát jsem se vrátil z výuky rozesmátý, protože mne odrovnala nějaká nečekaná odpověď či situace a tvrdil jsem, že si to musím zapsat, abych nezapomněl. Ale nezapsal... Jen si vzpomínám, že Muchovi jsem neustále říkal místo Matyáš – Alfons (a hádejte proč...).“

3. Je lepší učit devátáky před, nebo během pandemie?

PANÍ UČITELKA ČERNOCHOVÁ: „Ráda se s vámi vidím osobně ve škole.“

PANÍ UČITELKA HAVRANOVÁ: „Určitě je lepší učit vás tak jako před pandemií. Velice mi chybí ta zpětná vazba, názory, prezentace a vlastně celá třída plná milých mladých lidí :)“

PAN UČITEL HOLIŠ: „Bylo to lepší live. Online je to naprd.“

PANÍ UČITELKA HŘÍBKOVÁ: „Vyhovovalo mi víc učit u vás před pandemií, protože teď mi chybí osobní kontakt. Ale ani teď si nemůžu stěžovat.“

PAN UČITEL KRUPA: „Myslím si, že osobní kontakt učitel žák žádný počítač nikdy nenahradí.“

PANÍ UČITELKA MASOPUSTOVÁ: „Všechno má svá pro a proti. Během pandemie někteří nereagují, ale na druhou stranu zase nevyrušují tak, jako před pandemií.“

PANÍ UČITELKA MIKEŠOVÁ: „Ne, že bych proti Vám něco měla, ale člověk během pandemie lehce zleniví a rychle si zvykne na „volná“ dopoledne...“

PANÍ UČITELKA PRUŽINCOVÁ: „Pro mě bylo lepší učit devátáky před pandemií, kdy jsme měli osobní kontakt ve třídě.“

PANÍ UČITELKA ZGABAJOVÁ: „Určitě před pandemií. Jsem zastáncem názoru, že osobní kontakt je nenahraditelný. A věřte nebo ne, časem mi chyběly i ty Vaškovy, Tomovy ... vtipné a někdy jen „rádobyvtipné“ poznámky.“

PANÍ UČITELKA KOMOŇOVÁ: „Nejlepší je učit devátáky po návratu z karantény, kdy je vidět, jak jsou ve škole rádi.“

PANÍ ZÁSTUPKYNĚ (UČITELKA) KRUPOVÁ: „Myslím, že pro všechny třídy platí, že je mnohem lepší učit děti ve škole. Podělit se o zážitky, sdělit si novinky, vidět se a pak – učitel hned může reagovat na případná nepochopení učiva... Tak je systém nastaven, platí léta letoucí a doposud nebyl překonán. A snad ani současná pandemie neskončí konstatováním, že výuka na dálku je blízkou budoucností našeho školství...“

PAN ŘEDITEL (UČITEL) MIKUŠEK: „Pro mne bylo rozhodně lepší učit před pandemií. Jsem totiž rád, když mohu sledovat reakci žáků při výuce, odpovídat na případné dotazy, reagovat na podněty a připomínky žáků, a hlavně se občas společně zasmát nějaké povedené situaci či odpovědi. Distanční výuka mne tolik nenaplnuje.“

4. Chtěl/a byste být (znovu) devátákem?

PANÍ UČITELKA ČERNOCHOVÁ: „Nad tím jsem nepřemýšlela.“

PANÍ UČITELKA HAVRANOVÁ: „Ne, nezávidím vám rozhodování, co dále se životem. I když já to vyřešila gymnáziem, to je pak čas 4 roky přemýšlet, co dále.“

PAN UČITEL HOLIŠ: „Chtěl bych být znova devátákem.“

PANÍ UČITELKA HŘÍBKOVÁ: „Devátáčkou bych se na chvíli stala ráda, nikdy jsem jí totiž nebyla. Za mě bylo na ZŠ tříd jen osm.“

PAN UČITEL KRUPA: „Asi ano, protože jsem devátákem nikdy nebyl, my jsme vycházeli z osmičky. Na druhou stranu jsem rád, že jsem byl osmákem ve své době a prožil vše tak, jaké tehdy to bylo, i když ještě v totalitě.“

PANÍ UČITELKA MASOPUSTOVÁ: „Devátákem jsem nebyla (vycházela jsem z osmé třídy)☺. Bylo to krásné. Ráda na základku vzpomínám, ráda chodím na třídní srazy, ale vracet čas bych nechtěla. Jsem ráda tam, kde jsem.“

PANÍ UČITELKA MIKEŠOVÁ: „Patřím k tomu ročníku, který devátou třídou neprošel. Ze ZŠ se tehdy vycházelo už z osmé třídy. Jinak se ale nepočítám k těm, kteří by se rádi vrátili zpět do svého mládí. Každé období má dost svých radostí i starostí.“

PANÍ UČITELKA PRUŽINCOVÁ: „Chtěla bych i nechtěla bych být devátákem. Na jedné straně je hezké mít vše před sebou, na druhé straně jsem ráda za spoustu věcí, které jsem prožila, a za zkušenosti, které nyní mám.“

PANÍ UČITELKA ZGABAJOVÁ: „Mně se to nikdy ani nepodařilo být devátákem. Já jsem stihla základku za 8 let ☺ (Stejně jako všichni ostatní v té době.) Ale rozhodovat o škole, učit se na přijímačky a další otázky vašeho věku jsem musela řešit stejně jako vy. Nebylo to tak hrozné, ale asi bych to prožít znovu nechtěla.“

PANÍ UČITELKA KOMOŇOVÁ: „Je to volba mezi věkem a zkušenostmi. Dávám přednost zkušenostem.“

PANÍ ZÁSTUPKYNĚ (UČITELKA) KRUPOVÁ: „Já jsem devátáčkou nikdy nebyla☺. Za mých mladých let měli žáci možnost odejít ze ZŠ už po VIII. třídě, a to nejen proto, že by některý rok propadli a měli už „odslouženo“, ale naopak, ti šikovní, mohli na střední školy nastoupit dřív. A když poslední den školy nám, stejně jako vycházejícím devtákům, dělali ostatní spolužáci a žáci školy špalír, který jsme procházeli, cítila jsem se jako devtáčka...Patřičně hrdá, že vycházím základku...“

PAN UČITE(ŘEDITEL) MIKUŠEK: „Být, či nebýt - toť otázka!“...Na jednu stranu je určitě krásné být znovu mlád, mít všechno důležité před sebou, radovat se z bezstarostného věku. Na druhou stranu musím říci, že jsem dosud prožil kus nádherného života, ke kterému samozřejmě patří i ty těžší věci. Ale určitě bych neměnil. A dvakrát nevstoupíš do stejné řeky...“

5. Rada do života pro odcházející devtáky

PANÍ UČITELKA ČERNOCHOVÁ: „Fandím vám a přeji všechno dobré!“

PANÍ UČITELKA HAVRANOVÁ: „Být otevřeni novým věcem, zůstat skromní, ale ne hloupí, vzpomínat s láskou na léta na základní škole a do nové školy vstoupit sebevědomě a najít si bezva kamarády.“

PAN UČITEL HOLIŠ: „Vyhybejte se lidské blbosti, hlouposti a buďte šťastní z každého dne, který přijde...“

PANÍ UČITELKA HŘÍBKOVÁ: „Ted' nedávno jsem narazila na citát Elberta Hubbarda: „Největší chyba, kterou v životě můžete udělat, je mít pořád strach, že nějakou uděláte.“ Tak se nebojte věci zkoušet.“

PANÍ UČITELKA JANÝŠKOVÁ: „Buďte stále sami sebou, každý z vás je originál a žádný stejný člověk na světě není! Jděte si za svými sny, ale vždy slušně a s pokorou! Těšte se ze života, který žijete! A i

když si mnohdy říkáte, ať už jste ze základky pryč, vzpomeňte si na nás aspoň někdy. My na vás určitě! Vycházíte směrem k další budoucnosti, ať se vám daří!"

PAN UČITEL KRUPA: „Hledat svou vlastní životní cestu i svůj osobní vztah k Bohu. Nad radami druhých můžu popřemýšlet, ale nikdy nikoho nemůžu kopírovat. Každý jsme originál.“

PANÍ UČITELKA MASOPUSTOVÁ: „Bud' te sví, jděte si za svým cílem s trpělivostí. A neztrácejte naději. Všechno, co se v životě děje, vás může někam posunout.“

PANÍ UČITELKA MIKEŠOVÁ: „Myslím, že dobře míněných rad do života se Vám dostává dost, proto ode mne žádnou nedostanete. Stejně byste se jí neřídili :-).“

PANÍ UČITELKA PRUŽINCOVÁ: „Na každém dni si najděte něco hezkého, proč stojí za to si ten den naplno prožít.“

PANÍ UČITELKA ZGABAJOVÁ: „Myslím, že jsem vám v průběhu těch čtyř let dala těch rad spoustu. Třeba jste si alespoň někteří z vás nějakou vzali k srdci. A to mi udělá větší radost než sestrojení grafu supertěžkého souvětí. A spíš než radu, vám na závěr prozradím moto, které jsem ve vašem věku měla ve velké oblibě. „Život je krásný!“

PANÍ UČITELKA KOMOŇOVÁ: „Bůh má na tvé prosby tři odpovědi:

ANO, JEŠTĚ NE, MÁM PRO TEBE NĚCO LEPŠÍHO“

PANÍ ZÁSTUPKYNĚ (UČITELKA) KRUPOVÁ: „Nebát se nezdarů, poučit se z chyb. Být čestným a slušným člověkem, pomáhat. Jednoduše: mít víru, naději a lásku. A ještě jeden tip: kniha Marka Váchy: „Nevyžádané rady mládeži“. Tu si určitě přečtete.“

PAN ŘEDITEL (UČITEL) MIKUŠEK: „V první řadě bych vám chtěl poděkovat za všechna ta léta, která jsme společně strávili na naší škole. Za to, že jsme mohli sledovat, jak rostete, dospíváte, že jsme s vámi mohli prožívat i mnoho veselých a pěkných situací. Děkuji také za to, že jste byli ochotni školu reprezentovat nejen svými schopnostmi a dovednostmi v nejrůznějších soutěžích, ale i svým vystupováním a jednáním na veřejnosti. A že to byla úspěšná reprezentace, o tom svědčí mnoho diplomů a pohárů na chodbě školy. I když už budete od září chodit na jiné školy, do historie naší školy budete zapsáni natrvalo. Všem absolventům, tedy i vám, platí mé trvalé pozvání. Kdykoliv budete mít chuť, čas nebo cestu kolem školy, klidně se zastavte do ředitelny na kafe. Rád si ho s vámi vypiju a třeba u vašeho tabla zavzpomínáme na čas, kdy jste ještě chodili na „základku“. Přeji vám, abyste byli v životě šťastní. A šťastný je ten, kdo:

- Než začne mluvit, poslouchá
- Než něco utratí, vydělá
- Než něco napíše, myslí
- Než s něčím sekne, zkusí to
- Je kreativní a stále se něco učí
- Dělá druhým radost a pomáhá
- Dobře spí, a proto brzo vstává
- Přijímá to, co je
- Má víru v to, co přijde
- Více se usmívá

Takže, milí devátáci: hodně štěstí a ať vám Pán žehná!"

Hynek Mikušek, ředitel školy

Lachrimání děsí

Klára Stančíková

Jednoho dne šly děsí - Jana, Tom a Čla do lesa sbírat maliny. Začalo jim přehřív. Děsí se rozhodly, že půjdou domů. A začaly ubíkat. Kde se vzaly, tu se vzal soulový salý pes. Děsí se polekaly a začaly ubíkat ještě víc. Pes se stále přibližoval. Děsí před sebou uviděly řeku, ale nebyl tam most. Děsí volaly k nebi o pomoc. A najednou vyšlo sluníčko a poslalo jim duhový most přes řeku. Děsí neváhaly a rychle přeběhly na druhou stranu. Duha se rozplynula a děsí byly šťastné, že proci uběhly.

Pohádka: Štěně a zlý pes

Bylo jednou úplně samotné štěňátko. A to bylo samo, až jednou se šlo podívat po okolí a najednou po něm začal běžet jeden zlý pes a ten zlý pes běžel na štěňátko a ono podleзло moc vysoký plot. Ten zlý pes se tam nevlezl a tak tedy ho přeskočil, ale to štěňátko bylo už u nějakých lidí, kterým se to štěně líbilo. A tak ten zlý pes smutně odešel. A když tak šel a šel, tak spadl do díry. Když tam šlo to malé štěně, tak mu ho bylo líto a tak mu pomohl. Pak se ze štěňátka a už z hodného, ale ne zlého psa stali nejlepší kamarádi. A děti si vzaly toho už hodného psa.

Magdalenka Petrovická, 2. roč.

Ve 2. ročníku jsme si významné výročí spisovatelky Boženy Němcové připomínali četbou úryvků z její tvorby. Bylo to několik pohádek a ukázky z knih Pan učitel a Babička. Děti například zaujalo, jak brzy babička vstávala v létě a v zimě, co potom dělala a také že nezapomínala na zvířátka. Z díla Pan učitel bylo pro ně přínosné dozvědět se, jak daleko někdo chodil do školy. Příběhy z těchto titulů jsme ve třídě srovnávali se současností a naši druháčci měli velmi zajímavé postřehy.

Ludmila Černochová

Verunka Opletalová, 2. roč.

Vilém Černý, 2. roč.

Verunka Bačová, 2. roč.

Natálka Žilinská, 2. roč.

Magdalenka Petrovická, 2. roč.

Kryštof Perutka, 2. roč.

Kubík Vančura, 2. roč.

Andrejka Mrnušíková, 2. roč.

Koronavirové vtípky

- » Proti koronaviru se ubráníme tak, že denně sníme 16 stroužků česneku. Sice to nepomůže, ale aspoň se k vám nikdo nepřiblíží.
- » *Lidl to s tím Retro týdnem docela přehání: uzavřené hranice, zákaz cestování, regály prázdné...*
- » Koronavirus dlouho nevydrží, protože byl vyroben v Číně.
- » „Co to máš na tváři?“ „To je jízva z fronty.“ „Wow! Ty jsi voják?“ „Ne já byl v Kauflandu...“
- » Ptali se doktora, co dávají pacientům s koronavirem? „Palačinky, bramboráky, lívance a pizzu.“ „A to pomáhá?“ „To nevím, ale vejde se to pod dveře.“
- » „V životě máte mezeru. Co jste dělal v roce 2020?“ „Myl jsem si ruce.“
- » Lékařský tip: Posypte si ruce chilli papričkami. Proti koronaviru to sice nepomáhá, ale rychle se naučíte nesahat si na obličej.
- » Učitel: „Zase pozdní příchod, důvod?“ „Byla zácpa.“ „Ale tohle je online vyučování!“
- » Kde jsou ty dny, kdy, když jsem kýchla, tak se ozvalo: „Na zdraví.“
- » Když čtu na krabičce vajec v obchodě: „Vejce z volného výběhu,“ cítím závist.

Zpracovala: Eliška Marušáková, 9. roč

Sladká minipizza cca 12 malých porcí

těsto

10 g droždí
2 lžíce cukru krupice
150 ml vody
300 g polohrubé mouky
1 lžíce olivového oleje
2 lžičky soli

náplň podle chuti

mascarpone s vanilkovým cukrem
nugeta
ovoce
třtinový cukr

Droždí rozdrolíme, smícháme s vlažnou vodou, cukrem a trochou mouky a necháme vzejít kvásek. Jakmile vyběhne, přidáme mouku, sůl, olej, vše dobře promícháme a vypracujeme hladké těsto. Těsto dáme pod utěrku na 30 minut kynout. Po vykynutí ho opět prohněteme a tvarujeme malé pizzy.

Pizzy potíráme mascarpone krémem (mascarpone smícháme s vanilkovým cukrem) nebo nugetou a zdobíme ovocem, nakonec zlehka posypeme třtinovým cukrem.

Zdroj: Kluci v akci

ČÁPI PŘÍLÉTAJÍ, MY SE S VÁMI LOUČÍME

Na jaře se k nám čápi po dlouhé, mrazivé zimě vrací. Hnízdí na vysokých komínech. Zvládnete odpovědět na tyto otázky týkající se těchto brodivých ptáků?

1. Jaká je jejich průměrná váha?

- a) 10 kg b) 3 kg c) 700 g

2) Co převažuje v čáповě jídelníčku?

- a) hraboši, krtci, hmyz, žáby b) plody, listy a ryby

3. Jak ohýbají klouby?

- a) stejně jako lidé - 0 - 180° b) přesně naopak
c) nemají klouby

4. Jak se nazývá cesta ptáků do zimovišť a zpět?

- a) migrace b) výlet c) létáček

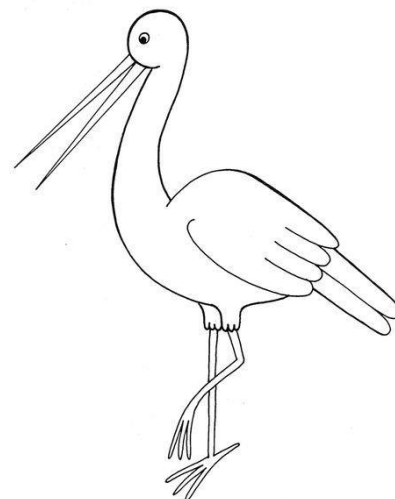

Věděli jste, jaká nebezpečí hrozí čápům?

Správné odpovědi: 1b, 2a, 3b, 4a

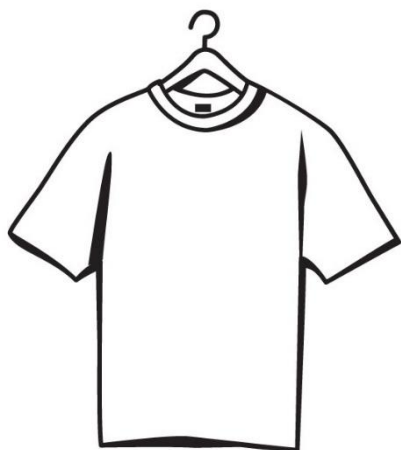
- Nevědí, že naše odpady jim ublíží
- Provázky povalující se na zemi způsobí vážná poranění
- Postřík na poli zničí i jejich potravu
- Po srážce s dopravními prostředky umírá mnoho ptáků
- Zásah elektrickým proudem je životu nebezpečný, při letu za snížené viditelnosti mohou do drátů narazit

Tereza Pospíšilová, 9. roč.

6. roč. - VV na dálku (návrhy triček)

Vyučující : Magda Krupová

Ester

Jolanka

Maruška

Miriam

Jindřich

Tonda

Katka

Lucie

	TAJENKA	DOBŘE (ZKR.)	TELEVEZNÍ PROGRAM	PRVNÍ ŽENA	BALVAN		PŘEDLOŽKA A S 6. PÁDEM	NEJLEPŠÍ PŘÍTEL ČLOVĚKA	UCUKLA (OBRÁCENĚ)	... DE JANEIRO		VZDUCH	POHÁDKOVÁ POSTAVA
VĚC NA ZALÍVÁNÍ						MLHA MALÍČKY TANK					INICIÁLY PREZIDENTA KLAUSE ŘÍM. ČÍS. 10		
POBÍT KOVEM						LEKTVAR HOSTINEC							
15 PÍSMENO ABECEDY (S CH)		NÁS REGION SILNÁ ČERNÁ KÁVA									INICIÁLY ZPĚVAČKY TURNER		
ŽENSKÉ JMÉNO (8.4.)				ANG. JEDNA CHEM. ZNAČKA			CHEM. ZNAČKA URANU SPOJKA		SLOVEN. PRO ŽENSKÉ JMÉNO (5.10.)				
PŘEDLOŽKA A S 1. PÁDEM			ROSTLINA OBRYSOVÁ ČÁRA								MUŽSKÉ JMÉNO (25.6.)	PÍSMENO C S HÁČKEM ČESKY HEREC	
SPRÁVCE ŠKOLY							CESTA SLOVENSK Á REPUBLIKA						
MAĎARSKÉ MĚSTO (OBRÁCENĚ)				ZÁJMENO	PŘEDLOŽKA A SLOVNÍ ZUB		PŘEDLOŽKA A SE 7. PÁDEM SLOVENSKY		KIVI (OBRÁCENĚ)				
16 PÍSMENO ABECEDY (S CH)		12 MĚSÍCŮ INICIÁLY TANEČNICE PAVLOVY				DRUH SNĚHU							17 PÍSMENO ABECEDY (BEZ CH)
JMÉNO ZPĚVÁKA STALEY						SPOJKA CHEM. ZNAČKA KYSLIKU		OKNO (MN.Č.)					
Y							POZDRAV				NÁPOVĚ DA: tučnice.		

1. První měsíc v roce se nazývá....

2. První den v týdnu je.....

3. Když přší a snítí skůňčko, tak vznikne....

4. Měsíc, kterým končí školní rok.

5. Nábytek, ve kterém máme oblečení.

6. Dřevina, ze které získáváme dřívko.

7. 1. června slavíme.....

8. Ve dne to snítí na obloze.

9. V zimě si to oblékáme na ruce.

10. Jaká barva vznikne spojením červené a modré?

11. Anglický muž.

12. Většina rodin jezolí o prázdninách k....

13. 5. 4. slavíme svátek sv. Cyrila a.....

14. Místo, kam chodíme sbírat houby.

15. Název naší školy. ZŠ.....

16. Ve škole používáme knížku česko-anglický.....

17. Druhý den v týdnu je....

18. Lesní plod, kamennitělný s ruličkem.

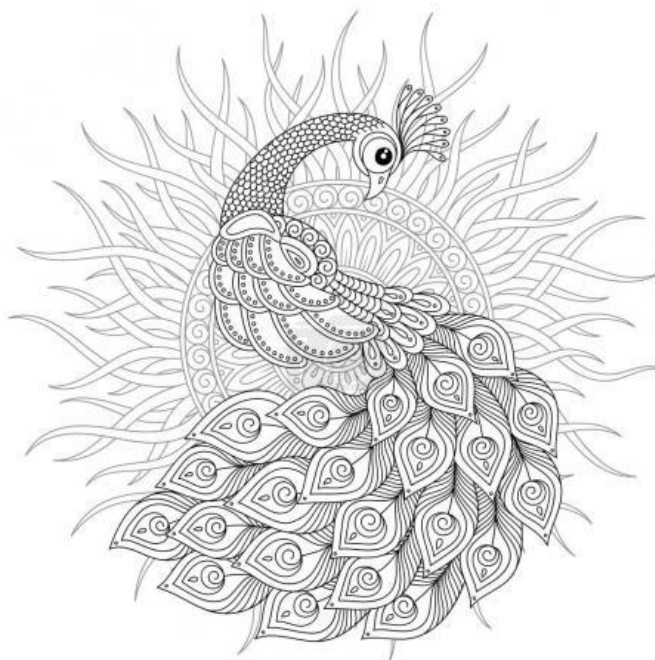
19. Od pondělí do pátku se v tom učíme. Je to.....

9. roč. Vypracovali: Vendula Sulovská a Jana Bačová

Adéla Komendová, 9. roč.

Tajenka

Adéla Komendová, 9. roč.

10 včerejšek, dnešek a ...

Hádanky pro poslední číslo Salve ve šk. roce 2019/2020

Jelikož se blíží doba prázdnin a s ní snad už také čas na cestování (po České republice), možná bude dnešní hádání také inspirací pro prázdninové cesty.

První hádanka nebude moc těžká. Před skoro třemi lety (16. 9. 2017) jsme byli **na školní pouti** autobusy trochu dál než obvykle. Během celodenního výletu jsme tenkrát navštívili také Pradědovu galerii v Jiříkově nebo křížovou cestu na Křížový vrch. Mši svatou jsme prožili v krásné kapli. Filiální kostel, na který se ptám, je nejhodnotnější historickou památkou současného Rýmařova, která svým významem přesahuje regionální úroveň a je právem považována za perlu severomoravského baroka. Autorem fresek v kapli je olomoucký malířský mistr Ferdinand Naboth. Tématem jeho práce byla ilustrace veršů známé modlitby k Panně Marii Salve Regina (Zdrávas Královno). Návrh zvládl téměř celý, práce však už déle nemocnému muži přivodila nápadné zhoršení zdraví, a dílo tak musel nadobro přerušit. Naštěstí však těsně před svou smrtí Naboth přijal za tovaryše tehdy neznámého Jana Kryštofa Handkeho. Jediná Handkeho freska z roku 1715 je nad hlavním vchodem. Svým pojetím, odlišnou monumentální kompozicí i rozdílem v barevnosti se zásadně liší od Nabothových prací. Kaple měla ohromné štěstí, že ji během celé existence ohrozil jen jediný požár v roce 1883, který zasáhl jenom šindelovou střechu a zničil starší cibulovou barokní zvoničku. Vzpomeneš si, o jakou kapli jde a kde se nachází? (Obrázek č. 1)

Hádanka č. 2 - Do Luhačovic - známého lázeňského města s prameny Ottovka, Dr. Šťastného nebo Vincentka přijíždějí k pobytu tisíce pacientů, ale i turistů a dalších lázeňských hostů. Asi vás teď napadne, že hádanka bude skrývat luhačovický kostel, ale není tomu tak. To by bylo moc lehké! Musíte pátrat víc. Napovím - obrázek **je kaple** jednoho z vyhlášených lázeňských hotelů. Zjistíš, o jaký jde? Původní plán zřídit kapli v prvním poschodí domu byl změněn na návrh olomouckého arcibiskupa Dr. Theodora Kohna, který chtěl, aby kaple byla přístupna veřejnosti. Původní kaple z roku 1904 měla půdorys pětiúhelníku, poněvadž ale věřící, stojící při bohoslužbách venku, neviděli na oltář, byla přistavěna v r. 1903 proti vchodu nová část kaple. Kaple je postavena v gotickém slohu. Hlavní oltář je dřevěný a vyřezávaný. (Obrázek č. 2) Takže: kde se kaple nachází a čím nese jméno?

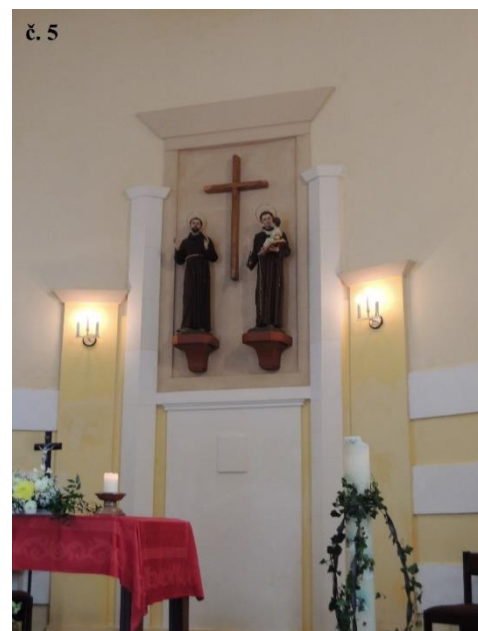
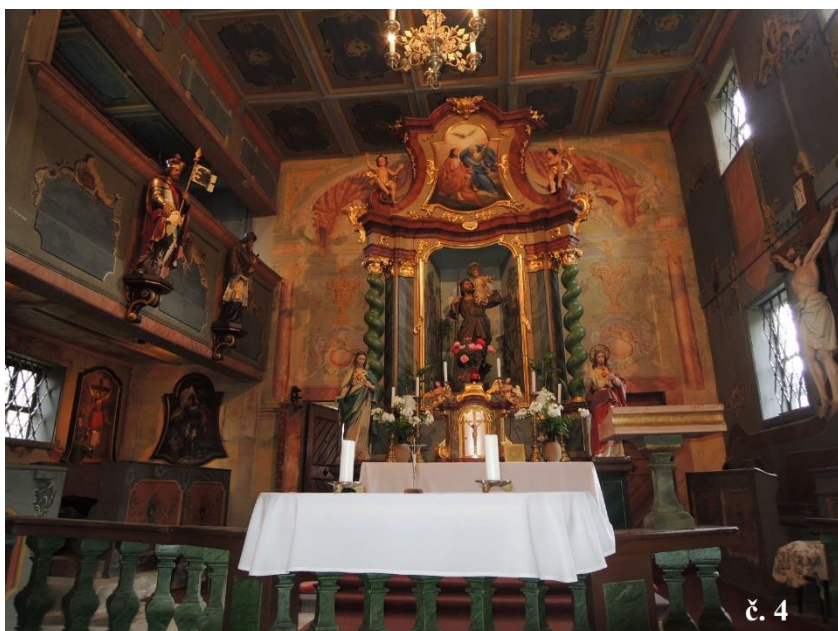
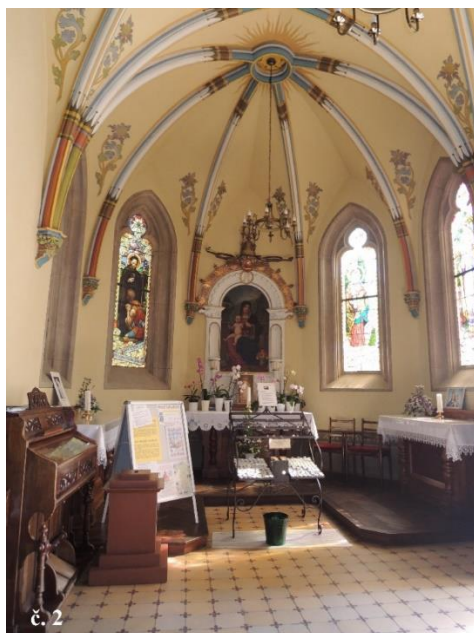
3) Tento barokní kostel se nachází na starém poutním místě, jehož počátky sahají do **13. století**. Bývá někdy nazýván bazilikou, ovšem proces povýšení kostela na **baziliku minor** nebyl ještě dokončen, zůstal před vypuknutím **druhé světové války** na úrovni diplomatického protokolu. Je zřejmě nejstarším **maríánským poutním místem** v **litoměřické diecézi**. Uctívána je zde gotická, 38 cm vysoká, soška Panny Marie nazývaná Sličná Matka (**latinsky** Mater Formosa). Já ještě prozradím, že zvláštností interiéru tohoto chrámu je oltářní obraz. Samotný hlavní **oltář** je dílem sochařů **Jana Hájka** z **Mnichova Hradiště** a I. Brenera z **Liberce**. Pozadím oltáře **je iluzivní freska** od **Josefa Kramolína** z Bohosudova z roku 1787. Jen málokterý z návštěvníků si na první pohled všimne, že tu oltář ve skutečnosti nestojí, ale je jen namalovaný! Je to neuvěřitelné, ale je to tak. Dokonalá iluze. Určitě stojí za to se tam zajet podívat. Ale teď otázka. Jak se jmenuje kostel a kde se nachází? (Obrázek č. 3)

Čtvrtá fotografie zobrazuje interiér opravdu mimořádné stavby a je dalším tipem na výlet. Tento kostel je unikátní, uvnitř je krásný, výjimečný. Kostel je **římskokatolickým farním kostelem**. Byl postavený jako roubená stavba v raně **barokním slohu** v letech 1683-1686. Společně s přilehlou farou a márníčkou tvoří uzavřený celek uprostřed církevního areálu v prostředí starého hřbitova a je citlivě zasazen do krajiny. Kostel od doby svého vzniku neprodělal větší architektonické úpravy a zůstal zachovaný tak, jak jej stavitelé zamýšleli. Od roku 1966 je kostel spolu s farou **chráněn jako kulturní památka**. Náповěda: nachází se v Libereckém kraji. (Obrázek č. 4) Zjisti jméno kostela a kde bychom ho našli.

Poslední kostel se nachází v místě, kde se každoročně odehrává nejznámější lyžařský běžecký závod v České republice - **Jizerská padesátka**. A stojí přímo v obci, kde závod startuje. **Římskokatolický filiální** kostel je **sakrální stavba** stojící na stráni na hřbitově a je betonovou a

cihlovou parafrází gotiky postavená v letech 1930-1932. V roce 2005 získal nové zvony. Určitě lehce uhádneš poslední hádanku: místo (a potom dohledáš i jméno) tohoto kostela. (Obrázek č. 5)

Protože se již brzy rozejdeme na prázdniny, odpovědi na tyto hádanky tentokrát nebudeš odevzdávat ve škole, ale odesílej je na email magda.krupova@zs-salvator.cz do 15. 7. 2020. Správné odpovědi a jména výherců zveřejním potom na webu školy.

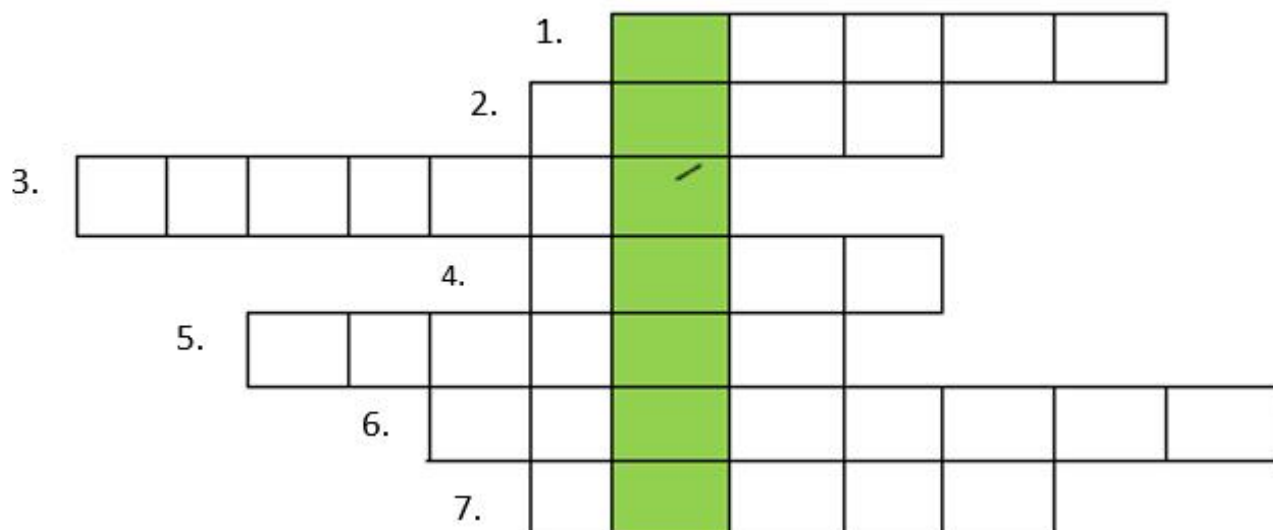

Přeji všem žákům, jejich rodičům, zaměstnancům školy (i těm zaměstnancům, pro které byl tento školní rok na ZŠ Salvátor rokem posledním) a všem příznivcům školy požehnané letní prázdniny! Radost, pokoj, pohodu, zdraví a spoustu hezkých zážitků!

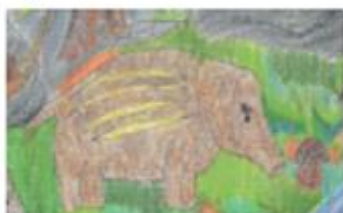
1. září 2020 na shledanou! Magda Krupová

POZNÁŠ, CO JE NA OBRÁZCÍCH ?

DOPLŇ DO KŘÍŽOVKY A ZÍSKÁŠ TAJENKU

1

2.

7.

6.

3.

5.

4.

Radim Pospíšil 😊

Redakce: Parlamentáci ZŠ Salvátor, Marie Čtvrtníčková
Spolupráce: žáci a učitelé